

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Co/45/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917212707
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6917212707.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, členiek senátu JUDr. Evy Kmeťovej a JUDr. Márie Jamriškovej, PhD. v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516 proti žalovanému A. M., nar.XX.XX.XXXX, bytom Q. C. XXX, XXX XX Q. C. o zaplatenie 432,90 Eur s prísl. a o vzájomnej žalobe žalovaného o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 32,80 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 6Csp/295/2017-127 zo dňa 22. januára 2019, takto

rozhodol:

I. Opravuje záhlavie Rozhodnutia Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 6Csp/295/2017-127 zo dňa 22. januára 2019 v časti označenia zástupcu žalobcu tak, že jeho správne označenie znie: „Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516“.

II. Rozhodnutie Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 6Csp/295/2017-127 zo dňa 22. januára 2019 v napadnutej časti tretej a štvrtej výrokovej vety z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím v prvej výrokovej vete zastavil konanie v časti o zaplatenie 32,80 Eur s príslušenstvom, v druhej výrokovej vete pripustil späťvzatie vzájomnej žaloby žalovaného o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 32,80 Eur s príslušenstvom a konanie o vzájomnej žalobe zastavil. V tretej výrokovej vete zamietol žalobu v zostávajúcej časti o zaplatenie 432,90 Eur s príslušenstvom a v štvrtej výrokovej vete rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov tohto konania.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa pôvodne domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 465,70 Eur s príslušenstvom. V priebehu konania vzal svoju žalobu späť v časti o zaplatenie 32,80 Eur. Žalovaný sa vzájomnou žalobou domáhal od žalobcu zaplatenia sumy 32,80 Eur z dôvodu vydania bezdôvodného obohatenia, ktorú vzal v priebehu konania späť. Súd prvej inštancie v zmysle § 144 a 145 ods. 1 a 2 CSP zastavil konanie v časti žaloby žalobcu o zaplatenie 32,80 Eur v prvej výrokovej vete napadnutého rozhodnutia a zastavil konanie aj o vzájomnej žalobe žalovaného o zaplatenie 32,80 Eur v druhej výrokovej vete napadnutého rozhodnutia. Po späťvzatí žaloby v časti o zaplatenie 32,80 Eur s prísl. predmetom konania ostal nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie sumy 432,90 Eur s príslušenstvom.

3. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca uplatnil svoj nárok na základe uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.10.2014 v zmysle ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 600,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v 42. mesačných splátkach po 18,98 Eur v termíne splatnosti podľa splátkového kalendára dohodnutého v zmluve. Podľa žalobcu sa žalovaný dostal do

omeškania už s úhradou prvej splátky, a pretože bolo s úhradou splátky pod por. č. 5 v omeškaní viac ako tri mesiace, vyhlásil dňom 09.07.2015 okamžitú splatnosť úveru. Do tohto okamihu uhradil žalovaný žalobcovi sumu 331,46 Eur. Dlžná suma nesplateného úveru a úroku ku dňu zosplatenia predstavovala čiastku 465,70 Eur. Po čiastočnom späťvzatí vo výške 32,80 Eur je dlžná suma vo výške 432,90 Eur. Žalobca sa domáhal aj úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 465,70 Eur od 09.07.2015 do 29.01.2018 a zo sumy 432,90 Eur od 30.01.2018 do zaplatenia.

4. Žalovaný namietal, že predmetná zmluva o úvere je neplatná, zároveň je bezúročná a bezpoplatková a navrhol ju podrobiť súdnej kontrole vzhľadom na to, že zmluva o revolvingovom úvere je podpísaná len veriteľom a nie je úplne totožná s jeho žiadosťou o poskytnutie úveru. Žalovaný tvrdil, že sa jedná o formulárovú zmluvu, ktorej obsah nemal možnosť zmeniť a veriteľ mu dal podpísať aj Dohodu o poskytovaní služieb, o ktorú nežiadal a ktorú nepotreboval. V priebehu konania namietal nesprávne určenú výšku RPMN, ako aj to, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. V prípade ak sa žalobca domáha z dôvodu neplatnej zmluvy vydania bezdôvodného obohatenia, vzniesol námietku premlčania, pretože uplynula subjektívna dvojročná premlčacia lehota na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, ako aj objektívna trojročná premlčacia lehota.

5. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie posúdil listinu označenú ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorú žalovaný vyplnil v jej bode 2 a 5 a podpísal ju bez vyplnenia údajov v bode 6, za návrh na uzavretie úverovej zmluvy za podmienok uvedených v bode 5. Tento návrh bol označený ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru. Podľa súdu prvej inštancie, pokiaľ chcel žalobca prijať takýto návrh na uzavretie zmluvy, mal prijatie urobiť presne v znení tohto návrhu, teda takto vyplniť bod 6 predmetnej listiny, aby údaje o úvere v bode 6 boli zhodné s údajmi uvedenými v bode 5 návrhu.

6. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný vyplnil bod 2 a 5 uvedenej listiny - žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru a následne žalobca doplnil údaje do bodu 6 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Súd prvej inštancie konštatoval, že z obsahu tejto listiny vyplýva, že sú tu rozdielne údaje, keď v bode 5 je uvedená predpokladaná RPMN za úver 26,20% a predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu tiež 26,20% a v bode 6 je uvedená RPMN za úver 26,10% a predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 26,10%. Keďže bol prijatý návrh so zmenami, v údajoch dodatočne vyplnenými v bode 6 tejto listiny, je potrebné takéto prijatie návrhu považovať za nový návrh, ktorý si vyžaduje vykonanie právneho úkonu prijatia zo strany žalovaného, avšak žalobca tento svoj návrh na uzavretie takejto úverovej zmluvy nepredložil druhej strane na akceptáciu. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že nedošlo k riadnemu uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere medzi žalobcom a žalovaným. Odkázal na § 44 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Ďalej odkázal na znenie § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

7. Dospel k záveru, že prijatie návrhu má iný obsah ako bol predložený návrh (rozdiel v bodoch 5 a 6 listiny), išlo o nový návrh, ktorý druhá strana mala možnosť buď prijať alebo neprijať. Pretože absentuje prijatie návrhu žalobcu na uzavretie úverovej zmluvy zo strany žalovaného, nedošlo k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere medzi žalobcom a žalovaným, teda predmetná zmluva vôbec nevznikla. Podľa súdu prvej inštancie je nepodstatné, že údaje o predpokladanej RPMN a RPMN za úver, ktoré sú v bodoch 5 a 6 predmetnej listiny odlišné, sú v bode 6 pre žalovaného priaznivejšie, keďže uvedené údaje musia byť súčasťou úverovej zmluvy už v čase jej uzatvárania, pričom v prejednávanej veci sa tak nestalo.

8. Podľa okresného súdu zmluva o revolvingovom úvere nebola medzi stranami sporu platne uzavretá a žalovanému vznikla povinnosť vrátiť žalobcovi z dôvodu bezdôvodného obohatenia sumu po čiastočnom späťvzatí vo výške 432,90 Eur. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného dospel k záveru, že došlo k premlčaniu nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu uplynutia subjektívnej 2-ročnej premlčacej lehoty ku dňu doručenia žaloby na súd dňa 18.12.2017. Vychádzal zo zistenia, že žalobca vyplatil žalovanému na jeho účet dňa 31.10.2015 (v bode 20. napadnutého rozhodnutia mal byť správne uvedený dátum 31.10.2014) sumu 540,- Eur. Subjektívna 2-

ročná premlčacia lehota začala plynúť dňom 31.10.2014 a uplynula dňom 31.10.2016. Keďže žaloba bola podaná na súde až 18.12.2017, teda po uplynutí subjektívnej premlčacej lehoty, súd prvej inštancie nárok žalobcu zamietol.

9. Proti tretej a štvrtej výrokovej vete tohto rozhodnutia podal včas odvolanie žalobca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP. Záver súdu prvej inštancie o neuzavretí zmluvy z dôvodu, že nedošlo k dohode o výške RPMN je podľa žalobcu v rozpore so zákonom a v zmysle platného právneho stavu nemôže mať za následok, že nedošlo k vzniku úverovej zmluvy. Svoje konštatovanie na prvom mieste odôvodnil tým, že pre vznik každej zmluvy platí, že musí mať obligatórne náležitosti ustanovené právnym poriadkom. Ak sa však jedná o iné ako obligatórne náležitosti (fakultatívne), absencia takýchto fakultatívnych dojednaní má za následok len to, že takéto dojednania nie sú platné. Ich nedodržanie nemá za následok nevzniknutie zmluvy. Podľa žalobcu podstatnými náležitosťami zmluvy o úvere v zmysle § 493 Obchodného zákonníka (správne malo byť uvedené § 497) je dohoda o úvere, záväzok tieto prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Nie dohoda o RPMN.

10. Druhým dôvodom nesprávneho záveru súdu prvej inštancie o nevzniknutí úverovej zmluvy je, že hodnota RPMN nie je žiadnym zákonom stanovená ako podmienka vzniku úverovej zmluvy. Odkazuje na § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak neobsahuje, okrem iného, RPMN. Ak by hodnota RPMN bola podmienkou vzniku zmluvy, teda obligatórnou náležitosťou pre jej vznik, citované zákonné ustanovenie by nemalo žiaden právny význam. Podľa žalobcu čiastkový záver súdu prvej inštancie o nevzniknutí zmluvy z dôvodu, že nedošlo k dohode o RPMN je v rozpore so zákonom.

11. Tretí dôvod nesprávneho záveru súdu prvej inštancie o neuzavretí zmluvy z dôvodu, že nedošlo k dohode o výške RPMN súvisí so samotným údajom RPMN. Podľa žalobcu súd prvej inštancie vychádzal z toho, že RPMN sa dojednáva medzi stranami zmluvy. Vzhľadom na špecifickosť tohto údaju, spôsob jeho určenia a kogentné pravidlá stanovené zákonom pre jeho výpočet sa jedná o formalistický prístup súdu, ktorý je predčasný. Podľa žalobcu z povahy niektorých náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že nemôžu byť predmetom konsenzu a zákon takýto konsenzus ani nepredpokladá. Okresný súd sa vôbec nezaoberal tým, či ide o dohodnuteľný údaj alebo nie, teda či aj RPMN nepatrí medzi údaje, ktoré nie je možné dohodnúť. Podľa žalobcu hodnota RPMN úveru sa medzi stranami úverovej zmluvy nedoednáva, a preto sa účastníci zmluvy na tejto náležitosti dohodnúť ani nemôžu. To, že RPMN sa dohodnúť objektívne nedá, nedá sa teda navrhnúť a ani akceptovať, vyplýva z právnej úpravy upravujúcej spôsob určenia tohto údaju. Tak isto súdna prax dospela k obdobnému záveru. Ak sa uvedený údaj nedá dohodnúť, nie je možné ho navrhnúť a ani návrh odmietnuť.

12. Žalobca odkazoval na znenie § 2 písm. i) a § 9 ods. 2 písm. l) Zákona o spotrebiteľských úveroch a tvrdil, že v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) Zákona o spotrebiteľských úveroch má byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, čo potom znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v čase určenom v zákone - údaje platné v čase uzavretia zmluvy. Medzi takéto údaje patrí aj dátum prvého čerpania úveru, ktorý je známy v čase uzavretia zmluvy, nie v čase, kedy sa podáva žiadosť o poskytnutie úveru. Zákonná úprava určenia RPMN teda nielen svojim textom, ale aj spôsobom jeho určenia vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom.

13. Podľa žalobcu ak by neurčil údaj RPMN schváleného úveru, či revolvingu v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch, to znamená v čase uzavretia zmluvy, ale uviedol by hodnotu zhodnú s „predpokladanou RPMN“ uvedenou v bode 5 každej zmluvy, porušil by tým zákon o spotrebiteľských úveroch. Takto určená RPMN by nebola vypočítaná podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa žalobcu nie je zrejme ani to, na základe čoho súd dospel k záveru, že žalobca navrhol údaj o RPMN, pretože žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žiaden návrh RPMN neobsahuje, uvádza sa v nej len údaj o predpokladanej RPMN.

14. Podľa žalobcu otázka „dohody“ o RPMN nebola zo strany súdu prvej inštancie posúdená v tom smere, či zákonná úprava takúto dohodu pozná a predpokladá. Súd prvej inštancie preto nesprávne posúdil otázku vzniku zmluvných vzťahov. V tejto súvislosti odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/839/2016 zo dňa 29.6.2016, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12Co/60/2017-74 zo dňa 31.5.2017.

15. Pretože záver súdu prvej inštancie o neplatnosti úverovej zmluvy je nesprávny, je nesprávne aj jeho posúdenie uplatneného nároku ako bezdôvodného obohatenia. Podľa žalobcu z rozsudku však nevyplýva ani to, z akých skutkových a právnych okolností súd vychádzal, keď dospel k záveru o premlčaní nároku z dôvodu márneho uplynutia subjektívnej premlčacej lehoty. V rozsudku sa neuvádza ani to, kedy podľa súdu subjektívna doba začala plynúť. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie v napadnutej časti tak, že žalobe vyhovie a zaviazhe žalovaného na náhradu trov konania v celom rozsahu.

16. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 1.4.2018. V ňom navrhol, aby odvolací súd odvolanie z dôvodu nesprávne určenej pasívnej vecnej legitímácie uznesením odmietol alebo aby napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Podľa žalovaného v podanom odvolaní žalobcu je ako žalovaný uvedený iný subjekt, a to A. M., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XXX, štátny občan SR. Žalobca v odvolaní určil pasívnu vecnú legitímáciu nesprávne. Podal odvolanie voči takému žalovanému, ktorý nemá nijaké postavenie sporovej strany a nie je nositeľom žiadnej subjektívnej povinnosti v tomto konaní. Keďže žalobca do uplynutia zákonom určenej lehoty túto chybu nenapravil, podané odvolanie je chybné a právne neakceptovateľné a z toho dôvodu navrhol, aby odvolací súd uznesením podané odvolanie odmietol.

17. Žalovaný považoval odvolacie dôvody žalobcu za neopodstatnené, jeho argumentáciu za nesprávnu a zavádzajúcu. RPMN je najdôležitejším údajom pri dojednávaní a uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa tejto hodnoty záujemca o úver zistí, aká je jeho cena, koľko zaň (za požičanie) reálne zaplatí za jeden kalendárny rok a zároveň má možnosť porovnať ponuku s inými ponukami úverov na trhu. Podľa žalovaného záujemcovi o úver musí byť podľa § 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch ponúkaný úver s konkrétnou cenou (RPMN) už pri ponuke a dojednávaní zmluvy, resp. najneskôr v čase podania žiadosti o úver. RPMN je povinný údaj v žiadosti/návrhu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Názor žalobcu, že hodnota RPMN nie je žiadnym zákonom stanovená ako podmienka vzniku úverovej zmluvy, že žiadateľ sa o nej dozvie až potom, ako úver veriteľ schváli, ktorý ho vypočíta pri akceptácii návrhu, je v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch.

18. Žalovaný súhlasil so žalobcom, že RPMN sa nedojednávava. V skutočnosti sa dojednáva úver s konkrétnou cenou vypočítanou veriteľom pri podaní žiadosti ako RPMN. RPMN sa nevypočítava na základe dohody, ale na základe existujúcich vstupných údajov, ktoré boli ponúknuté/dohodnuté. RPMN úveru zohľadňuje parametre poskytovaného úveru ako výška úveru, výška mesačnej splátky, počet splátok, interval splácania a náklady. Podľa žalovaného sú všetky tieto údaje uvedené v bode 5 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru a boli k dispozícii už v čase jej podania. Relevantné údaje potrebné pre výpočet boli známe už v čase vypracovania a podpísania žiadosti o úver a nebol dôvod niečo pri schválení meniť. Podľa žalovaného žiadateľ najneskôr v čase podpísania žiadosti musí poznať všetky podmienky úveru vrátane RPMN a svojim podpisom akceptuje jeho výšku. Zmena RPMN je zmenou ceny a tá sa každopádne musí schváliť nanovo, inak je neplatná. Ak veriteľ pri schvaľovaní žiadosti o úver zmení hodnotu RPMN, tak ju neakceptuje tak, ako ju žiadateľ schválil, ale vytvára nový návrh, ktorý rozhodne musí dať na akceptáciu druhej strane a toto žalobca neurobil. Zmenu v údají RPMN, ktorú urobil žalobca treba považovať za nový návrh, ktorý mal veriteľ/žalobca predložiť žiadateľovi/žalovanému na akceptáciu.

19. V tomto ohľade je irelevantné, či zmena RPMN je v prospech alebo neprospech jednej alebo druhej strany. Rozhodujúce je len to, či došlo k zmene a k rozdielu medzi návrhom zmluvy a schválením zmluvy a tieto neboli druhej strane predložené na akceptáciu. Zmenený údaj o RPMN je v predmetnej žiadosti/zmluve nepochybne novým návrhom zmluvy, avšak bez akceptácie druhou stranou a z toho dôvodu k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere medzi žalobcom a žalovaným vôbec nedošlo, t. j. predmetná zmluva vôbec nevznikla. V tejto súvislosti žalovaný odkazuje na znenie § 4 ods. 1 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch, na ust. § 7 ods. 17 a § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Odkázal aj na rozhodnutie v úplne rovnakej veci Okresného súdu Rimavská Sobota, č. k. 14Csp/300/2017-105 zo dňa 21.6.2018 potvrdeného rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11Co/281/2018-142 zo dňa 20.12.2018.

20. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379, § 380 ods. 1 a § 385 ods. 1 Zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP) v senáte bez nariadenia pojednávania pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

21. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že strany konania podpísali ku dňu 30.10.2014 žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Zo spôsobu uzatvárania tejto zmluvy, ktorý nebol v konaní sporný vyplýva, že žalovaný ako žiadateľ o úver a dlžník vyplnil uvedenú listinu pod bodom 5 s dátumom podpisu 25.10.2014, pričom v týchto údajoch o požadovanom revolvingovom úvere okrem iného uviedol predpokladanú RPMN za úver 26,20% a predpokladaná RPMN úveru pri poskytnutí revolvingu 26,20%. Následne po predložení uvedenej žiadosti žalovaným o poskytnutie úveru, žalobca dňa 30.10.2014 doplnil do bodu 6 údaje o schválenom úvere a túto žiadosť/zmluvu podpísal dňom 30.10.2014, pričom v bode 6 okrem iného doplnil údaj o RPMN za úver v sadzbe 26,10 % a predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu v sadzbe 26,10%. Na základe takto odsúhlasených podmienok sa zaviazal žalobca poskytnúť žalovanému úver vo výške 600,- Eur a žalovaný sa zaviazal splácať uvedený úver 42 mesačnými splátkami po 18,98 Eur. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že dňa 31.10. 2014 poskytol žalobca na účet žalovaného finančné prostriedky vo výške 540,- Eur, t. j. dohodnutú výšku úveru zníženú o poplatok za poskytnutie úveru vo výške 60,- Eur. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že dňa 30.10.2014 vystavil žalobca Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, v ktorom je uvedená RPMN úveru 26,10% a RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška) 26,10%.

22. V bode 7. Žiadosti/Zmluvy o revolvingovom úvere potvrdenej písomne obidvoma stranami sporu sa odkazuje na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach, ktoré sú na zadnej strane uvedenej Žiadosti/Zmluvy (ďalej aj „Zmluva“) a ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť uvedenej Zmluvy. Zároveň sa v bode 7. nachádza vyhlásenie žalovaného, ktorý súhlasí, že ním požadovaná poskytnutá čiastka je maximálna a veriteľ je oprávnený po posúdení jeho schopnosti splácať požadovaný úver poskytnutú čiastku úveru jednostranne znížiť, upraviť výšku, počet a splatnosť jednotlivých splátok úveru, RPMN úveru (pričom výška úroku a RPMN nebude vyššia než v prípade úveru požadovaného dlžníkom v bode 5) bez toho, aby to znamenalo porušenie povinnosti zo strany veriteľa. Svojim podpisom žalovaný v čl. 7. Zmluvy potvrdil, že ak nebude súhlasiť so zmenami týkajúcimi sa výšky a ostatných parametrov úveru, je oprávnený od zmluvy odstúpiť, prípadne zmluvu s okamžitou účinnosťou vypovedať v lehote jedného mesiaca odo dňa doručenia tejto zmluvy.

23. V čl. 13. Zmluvy vyhlásili strany konania, že riadnym vyplnením a následným podpisom tejto Žiadosti/Zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzavrel veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania na zadnej strane tejto Žiadosti/Zmluvy.

24. Z dôvodu omeškania žalovaného s úhradou splátky č. 5 po dobu dlhšiu ako 3 mesiace na základe oznámenia 14.6.2015 vyhlásil žalobca zosplatnenie celého zostatku neuhradeného úveru k 9.7.2015. K dátumu zosplatnenia úveru uhradil žalobca časť poskytnutého úveru vo výške 331,46 Eur, čo sporné medzi stranami konania nebolo. Vzhľadom na záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver 42 splátkami po 18,98 Eur, spolu vo výške 797,16 Eur a čiastočnej úhrady vo výške 331,46 Eur predstavoval nárok žalobcu uplatnený v konaní sumu 465,70 Eur, ktorá bola znížená o ďalšiu úhradu vo výške 32,80 Eur na čiastku 432,90 Eur, ktorá ostala predmetom konania.

25. Podľa čl. 2.1. zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej len zmluvné dojednania) zmluva o revolvingovom úvere sa uzatvára na predtlačenom formulári veriteľa. Vyplnená žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná dlžníkom, spoludlžníkom 1/ a spoludlžníkom 2/ je návrhom na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere. Zmluva o revolvingovom úvere je uzavretá a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu dlžníka, spoludlžníka a veriteľa. Dlžník vyplní do formulára Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere ním požadovanú výšku úveru a súhlasí s tým, že veriteľ je oprávnený po posúdení schopnosti dlžníka splácať úver, výšku úveru znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru ako dlžník uviedol v bode 5 Žiadosti/Zmluvy, pričom výška úrokovej sadzby a RPMN nebude vyššia, než v prípade úveru požadovaného dlžníkom v bode 5 Žiadosti/Zmluvy bez toho, aby to znamenalo porušenie povinnosti zo strany veriteľa.

26. Podľa čl. 2.2. zmluvných dojednaní veriteľ je povinný odoslať dlžníkovi Oznámenie veriteľa o schválenie úveru dlžníkovi a jeden rovnopis zmluvy o revolvingovom úvere. Podľa čl. 2.4. zmluvných

dojednaní dlžník podpisom zmluvy o revolvingovom úvere potvrdzuje, že mu veriteľ pred uzavretím tejto zmluvy o revolvingovom úvere odovzdal vyplnený formulár pre štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere tejto zmluvy o revolvingovom úvere so všetkými náležitosťami, ktoré ustanovuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a informácie uvedené vo formulári sú pre neho zrozumiteľné.

27. Podľa čl. 3.1. zmluvných dojednaní celková výška úveru bude dlžníkovi oznámená v Oznámení podľa čl. 2 ods. 2.2. zmluvy o revolvingovom úvere. Celková výška úveru je spolu s úrokmi splatná v pravidelných splátkach vo výške a časovom rozvrhnutí podľa platného splátkového kalendára. Ročnou percentuálnou mierou nákladov je sadzba, ktorá sa vypočítava podľa prílohy č. 2 Zák. č. 129/2010 Z.z. z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v tejto zmluve o revolvingovom úvere) výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru a doby splácania. RPMN bude dlžníkovi oznámená v Oznámení podľa čl. 2 ods. 2.2. tejto zmluvy o revolvingovom úvere.

28. Podľa § 39 Zák. č. 40/1964 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 30.10.2014 (ďalej Občiansky zákonník) neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

30. Podľa § 46 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

31. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

32. Podľa § 2 ods. 1 písm. i) Zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 30.10.2014 (ďalej zákon o spotrebiteľských úveroch) na účely tohto zákona sa rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

33. Podľa § 4 ods. 1 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ alebo finančný agent je povinný v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi v súlade so zmluvnými podmienkami ponúkanými veriteľom alebo požiadavkami spotrebiteľa informácie o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a o ročnej percentuálnej miere nákladov znázornenej pomocou reprezentatívneho príkladu, v ktorom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov; pri poskytovaní týchto informácií je veriteľ povinný zohľadniť návrh podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré veriteľovi oznámil spotrebiteľ, vrátane dĺžky trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a celkovú výšku spotrebiteľského úveru, či zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje rozličné spôsoby čerpania spotrebiteľského úveru s rôznymi poplatkami alebo úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru a veriteľ používa predpoklad uvedený v prílohe č. 2 časti II písm. b); v takom prípade musí veriteľ uviesť, že iné mechanizmy čerpania spotrebiteľského úveru môžu viesť k vyššej ročnej percentuálnej miere nákladov.

34. Podľa § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch informácie podľa odseku 1 je veriteľ alebo finančný agent povinný poskytnúť prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý je uvedený v prílohách č. 3 a 4, a to v listinnej podobe alebo v podobe zápisu na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Veriteľ alebo finančný agent je povinný spotrebiteľovi poskytnúť zrozumiteľnú, stručnú a zreteľnú informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov podľa odseku 1 písm. g) a priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver zverejnenej podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok v samostatnom dokumente v listinnej podobe alebo v podobe zápisu na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi, spolu s formulárom pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere podľa

prvej vety. Všetky dodatočné informácie iné ako sú uvedené v prvej a druhej vete poskytne veriteľ alebo finančný agent spotrebiteľovi v ďalšom samostatnom dokumente.

35. Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

36. Podľa § 9 ods. 2, písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

37. Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

38. Podľa § 19 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

39. Podľa poznámky pod písm. b) prílohy č. 2 v bode I. Zákona o spotrebiteľských úveroch pri výpočte RPMN začiatočný dátum je dátum prvého čerpania.

40. Predmetom tohto konania je nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie sumy 432,90 Eur s príslušenstvom, ktorá suma má predstavovať nevrátenú časť poskytnutého úveru na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. V konaní medzi stranami nebola sporná skutočnosť vyplatenia sumy 540,- Eur žalobcom v prospech žalovaného, ako ani zaplatenie sumy 331,46 Eur žalovaným do predčasného zosplatnenia úveru k 09.07.2015 a následne ďalšej sumy 32,80 Eur v priebehu tohto konania.

41. Súd prvej inštancie neposudzoval vzťah medzi stranami konania, ako ani povahu Zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej medzi stranami konania. Dospel k záveru, že predmetná Zmluva podpísaná žalovaným 25.10.2014 a žalobcom dňa 30.10.2014 vôbec nevznikla. Keďže k uzavretiu Zmluvy nedošlo, žalobcom vyplatená suma v prospech žalovaného bola súdom prvej inštancie posúdená ako suma vyplatená bez právneho dôvodu. Na takto uplatnený nárok následne súd prvej inštancie aplikoval vzhľadom na vznesenú námietku premlčania subjektívnu 2-ročnú premlčaniu lehotu a z dôvodu jej márneho uplynutia pred podaním žaloby návrh žalobcu zamietol. S takýmto právnym posúdením odvolací súd nesúhlasí.

42. Aj keď to súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí neuviedol, je nepochybné, že vzhľadom na postavenie žalovaného ako fyzickej osoby a žalobcu ako poskytovateľa úveru sa medzi stranami jedná pri uzatváraní Zmluvy o revolvingovom úvere o spotrebiteľský vzťah podľa § 52 a nasl. Obč. zák. a pri uzatváraní uvedenej Zmluvy o revolvingovom úvere sa jedná o spotrebiteľský úver podliehajúci zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

43. Svoj záver o neuzavretí Zmluvy medzi stranami konania založil súd prvej inštancie na rozdielnosti údajov o RPMN uvedených žalovaným v bode 5 a žalobcom zmenených v bode 6 Žiadosti/Zmluvy.

44. V zmysle § 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu 30.10.2014 ročnou percentuálnou mierou nákladov sa rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. V ust. § 19 Zákona o spotrebiteľských úveroch pri RPMN a jej výpočte sa odkazuje na vzorec uvedený v prílohe č. 2. Príloha č. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch definuje základnú rovnicu vyjadrujúcu rovnosť poskytnutého spotrebiteľského úveru na jednej strane a splátok a poplatkov na druhej strane, ktorá vyjadruje RPMN a kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb, poplatkov na strane druhej.

Jedným zo vstupných údajov pri výpočte RPMN je okrem iného podľa poznámky b) v prílohe č. 2 aj začiatkový dátum, ktorým je dátum prvého čerpania. Dátum čerpania úveru môže byť ovplyvnený práve dátumom uzavretia zmluvy. V zmysle § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia Zmluvy medzi stranami konania povinnou náležitosťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere je RPMN a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

45. Z uvedeného je zrejmé, že údaj o RPMN nie je vecou konsenzu a dohody medzi stranami uzatvárajúcimi Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ale je vyjadrením ceny úveru na základe relevantných vstupných údajov platných ku dňu uzavretia Zmluvy. Pokiaľ preto dochádza k uzavretiu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi stranami konania v rôznom časovom úseku, t.j. návrh na uzavretie Zmluvy zo strany žiadateľa je datovaný iným dňom ako jeho akceptácia zo strany poskytovateľa úveru, je zákonnou povinnosťou poskytovateľa úveru vypočítať RPMN podľa relevantných vstupných údajov ku dňu uzavretia Zmluvy, v danom prípade ku dňu podpisu tejto Zmluvy veriteľom podľa § 46 ods.2 Občianskeho zákonníka. Samotná výška RPMN teda nie je vecou konsenzu, t.j. návrhu na uzavretie Zmluvy a jeho akceptácie, ale je výsledkom matematického prepočtu ku dňu uzavretia Zmluvy tak, aby došlo k splneniu zákonných náležitostí ohľadne jej správneho určenia podľa § 9 ods.2 písm. j) a § 2 písm. i) s použitím § 19 a prílohy č. 2 zák.č. 129/2010 Z.z.

46. Relevantnou skutočnosťou pre výpočet RPMN sú vstupné údaje vyžadované zákonom pre jej výpočet. Uvedené vstupné údaje navrhnuté žalovaným v bode 5 Žiadosti/Zmluvy a schválené žalovaným v bode 6 sú zhodné vo výške úveru, počte splátok, výšky splátok, ako aj ročnej úrokovej sadzby úveru. Medzi stranami konania preto došlo k zhodnému prejavu vôle na tých parametroch, ktoré sú základom pre výpočet RPMN. Žalovaný podpísal návrh na uzavretie Zmluvy v odlišný dátum ako je podpis žalobcu o jeho akceptácii. V takom prípade ako bolo uvedené vyššie je zákonnou povinnosťou poskytovateľa úveru vypočítať RPMN podľa relevantných vstupných údajov ku dňu uzavretia Zmluvy, t.j. keď písomným prejavom vôle akceptuje návrh žalovaného na uzavretie Zmluvy o úvere. Ak sa účastníci Zmluvy o spotrebiteľskom úvere dohodli na výške úveru, termíne splatnosti, výške, počte a splatnosti splátok úveru a ostatných nákladov úveru, žalobca je povinný vykonať výpočet RPMN úveru podľa zákonom stanovených pravidiel a matematického vzorca a zistená hodnota sa uvedie veriteľom do akceptácie návrhu dlžníka na uzavretie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to bez ohľadu na to, či dlžník nejakú hodnotu RPMN úveru v návrhu uviedol alebo nie. Údaj o RPMN je dôsledkom matematického prepočtu na základe dohody o základných vstupných údajoch nevyhnutných pre jej výpočet.

47. V ustanovení § 9 ods.2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch je uložená povinnosť jej výpočtu v čase uzavretia Zmluvy v súlade so zákonnými predpokladmi a dohodnutými vstupnými údajmi. Odvolací súd preto nesúhlasí s právnym posúdením súdu prvej inštancie o tom, že z dôvodu rozdielne uvedenej výšky RPMN v bode 5 a 6 Zmluvy nedošlo k jej uzavretiu medzi stranami konania. Ak RPMN nemôže byť výsledkom dohody, pretože jej výška je určená zákonom stanoveným spôsobom na základe výpočtu zo vstupných údajov, k dohode o ktorých medzi stranami konania došlo, potom nie je možné aplikovať ust. § 44 ods.2 Občianskeho zákonníka o tom, že nedošlo k uzavretiu Zmluvy, pretože RPMN nie je vecou dohody, ktorá by podliehala návrhu na uzavretie Zmluvy a jeho akceptácie zo strany žalobcu. RPMN je výsledkom dohody o výške úveru, výške splátok, ich počte, dĺžke úveru a úroku a ostatných vstupných údajov, pri ktorých došlo k dohode medzi stranami podľa čl. 5 a 6 Zmluvy uzavretej medzi stranami konania. Podľa odvolacieho súdu preto záver súdu prvej inštancie o tom, že nedošlo k uzavretiu Zmluvy o revolvingovom úvere z dôvodu rozdielnosti údajov o výške RPMN v bode 5 a 6 Zmluvy o revolvingovom úvere nie je správny.

48. Z dôvodov uvedených vyššie o zákonom určenom spôsobe výpočtu určenia RPMN nebolo v konaní preukázané, že by došlo k porušeniu kontraktčného procesu podľa § 43a a nasl. Občianskeho zákonníka z dôvodu uvedenia inej výšky RPMN v bode 5 a 6 Zmluvy uzavretej medzi stranami konania. Podľa názoru odvolacieho súdu záver súdu prvej inštancie o neuzavretí Zmluvy z dôvodu odlišných údajov RPMN v bode 5 a 6 nie je správny a súd prvej inštancie mal preto posúdiť nárok žalobcu na základe uzavretej Zmluvy o revolvingovom úvere ku dňu 30.10.2014, čo však v konaní neurobil.

49. Pokiaľ žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu namietal, že už pred uzavretím Zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť žiadateľ informovaný o RPMN v zmysle § 4 ods.1, § 7 ods.17 Zákona o spotrebiteľských úveroch, k tomu odvolací súd udáva, že žalovaný v bode 7, ako aj v bode 13 Zmluvy o

revolvingovom úvere potvrdil svojim podpisom, že súčasťou Zmluvy sú aj zmluvné dojednania. V čl. 2.4. zmluvných dojednaní potvrdil žalovaný, že pred uzavretím Zmluvy mu bol odovzdaný vyplnený formulár pre štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere. Súčasťou formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 je okrem iného aj informácia o RPMN podľa § 4 ods.1 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Z uvedeného vyplýva, že bol dodržaný proces informovania o RPMN aj pred samotným uzavretím Zmluvy. Žalovaný pri podpisovaní žiadosti o úver, teda návrhu na uzavretie Zmluvy písomne potvrdil, že bol oboznámený so zmluvnými dojednaniaми, ako aj s predpokladanou výškou RPMN. Údaj o predpokladanej výške RPMN uvedený v bode 5 bol vyplnený žalovaným len na základe informácie veriteľa, ktorú bol povinný poskytnúť. Táto informácia však nemá za následok to, že by údaj o predpokladanej výške RPMN bol býval v čase podpisu žiadosti žalovaným súčasťou návrhu na uzavretie zmluvy, keďže tento údaj sám o sebe, nezávisle od vstupných údajov z ktorých sa vypočítava, nie je predmetom dohody. Porovnaním bodu 5 a 6 Zmluvy vyplýva, že údaje navrhnuté žalovaným v bode 5 sú totožné s údajmi vyplnenými žalobcom pri akceptácii v bode 6 okrem výšky RPMN. Žalovaný nielenže nenamietol spôsob uzatvárania Zmluvy podľa 7 Zmluvy a bodu 2.1 zmluvných dojednaní, ale nevykonal ani odstúpenie od Zmluvy, resp. nevypovedal Zmluvu podľa čl. 7 Zmluvy, naopak akceptoval prijatie finančných prostriedkov, ktoré následne aj čiastočne splácal.

50. Údaj o RPMN je náležitosťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods.2 písm. j). Jej absencia alebo nesprávne určenie v neprospech žalovaného (znenie účinné ku dňu uzavretia Zmluvy) nespôsobuje neplatnosť Zmluvy alebo záver, že by k uzavretiu Zmluvy nedošlo. Dôsledok je iný a to ten, že Zmluva neobsahujúca RPMN alebo obsahujúca RPMN nesprávne v neprospech spotrebiteľa spôsobuje, že úver poskytnutý na základe tejto Zmluvy sa považuje za úver bez úrokov a bez poplatkov. Pokiaľ by teda Zmluva neobsahovala žiaden údaj o RPMN alebo by bola nesprávna v neprospech žalovaného, dôsledkom nie je nevzniknutie Zmluvy alebo jej neplatnosť, ale posudzovanie takejto Zmluvy ako bezúročnej a bez poplatkov. Navyše žalobcom určená RPMN v bode 6 zákonným spôsobom podľa vstupných údajov s prihliadnutím na deň uzavretia Zmluvy bola nižšia ako bola RPMN uvedená žalovaným v bode 5 a z tohto dôvodu preto nie je možné ju považovať za RPMN určenú v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa. V opačnom prípade ak by hodnota RPMN bola podmienkou vzniku Zmluvy a teda obligatórnou náležitosťou podliehajúcou konsenzu strán, potom by uvedený následok absencie RPMN alebo jej nesprávneho určenia nemal žiaden význam. Záver súdu prvej inštancie, že z dôvodu rozdielne určenej RPMN v bode 5 a 6 nedošlo k vzniku Zmluvy o revolvingovom úvere, je preto nesprávny.

51. Povinnosťou žalobcu bolo v zmysle čl. 2.2. zmluvných dojednaní odoslať žalovanému okrem oznámenia o schválení úveru aj jeden rovnopis Zmluvy, t.j. po jej podpise zo strany žalobcu. Po takomto doručení Zmluvy s doplnenými údajmi zo strany žalobcu v bode 6 žalovaný nerealizoval svoje právo podľa čl. 7 Zmluvy a čl. 16 bod 2 zmluvných dojednaní a neodstúpil od Zmluvy z dôvodu nesúhlasu s požadovanými údajmi. Naopak akceptoval prijatie finančných prostriedkov na jeho účet a následne čiastočne poskytnutý úver aj splácal. Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že doplnením údajov zo strany žalobcu do bodu 6 totožnými s údajmi vyplnenými žalovaným v návrhu na uzavretie Zmluvy (žiadosti o poskytnutie úveru) okrem údaju o RPMN, ktorý bol žalovaným doplnený v sadzbe nižšej ako požadoval žalobca, došlo k uzavretiu Zmluvy medzi stranami konania za podmienok uvedených v bode 6 tejto Zmluvy. Uvedenie odlišného RPMN nie je dôvodom na záver o tom, že k uzavretiu Zmluvy nedošlo. Podľa odvolacieho súdu bol dodržaný spôsob uzatvárania Zmluvy podľa § 43a a nasl. Obč. zák. a žalovanému preto vznikla povinnosť splniť si zmluvné povinnosti, na ktoré sa zaviazal v písomne uzavretej Zmluve.

52. Odvolací súd konštatuje, že posúdením uzatvárania Zmluvy z dôvodu odlišne uvedenej výšky RPMN v bode 5 a 6 formulárov používaných žalobcom sa už vo svojej rozhodovacej činnosti zaoberal, pričom dospel k rovnakému záveru ako je prezentované v tomto rozhodnutí. Odvolací súd odkazuje už na svoju predchádzajúcu rozhodovaciu činnosť, napr. na rozhodnutie sp. zn. 43Co/30/2019-114 zo dňa 16.05.2019 a nemá dôvod odkloniť sa od nej. Odvolací súd poukazuje ďalej na skutočnosť, že aj v iných senátoch Krajského súdu v Banskej Bystrici pri rozhodovaní o obdobných nárokoch bol uvedený vyššie prezentovaný právny názor, napr. v rozhodnutí tunajšieho súdu 12Co/60/2017-74 zo dňa 31.05.2017, ktorý uviedol žalobca vo svojom odvolaní a k tomu istému záveru dospel aj ďalší senát tohto odvolacieho súdu, napr. vo veci sp. zn. 14Co/111/2018-82 zo dňa 22.01.2019. Pokiaľ žalovaný odkázal vo svojom vyjadrení k odvolaniu na rozhodnutie v rovnakej veci, a to na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11Co/281/2018-142 zo dňa 20.12.2018, jedná sa o rozhodnutie pred iným odvolacím

senátom. Odvolací súd vo svojej rozhodovacej činnosti v senáte 43Co je iného právneho názoru a nie je viazaný rozhodnutím iného odvolacieho senátu a ku dňu vydania tohto rozhodnutia nemá dôvod odklonu od svojej predchádzajúcej rozhodovacej činnosti.

53. Zamietnutie žaloby súdom prvého stupňa z dôvodu premlčania vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci súdu prvej inštancie o tom, že nedošlo k uzavretiu Zmluvy o revolvingovom úvere vzhľadom na rozdielne údaje RPMN v bode 5 a 6 Zmluvy o revolvingovom úvere. Tým že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil existenciu a vznik Zmluvy o revolvingovom úvere, nesprávne posúdil nárok žalobcu ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a z tohto dôvodu nesprávne aplikoval aj ust. § 107 ods. 1 a 2 Obč. zák. použitím subjektívnej premlčacej lehoty na nárok uplatnený žalobcom, keďže v danom prípade sa nejedná o nárok uplatnený z titulu bezdôvodného obohatenia, ale na základe zmluvného plnenia, pri ktorom sa aplikuje na premlčanie všeobecná 3-ročná premlčacia lehota podľa § 101 Občianskeho zákonníka.

54. V priebehu konania žalovaný namietol premlčanie na nárok uplatnený žalobcom, a to predtým ako okresný súd dospel k záveru o neuzavretí Zmluvy o revolvingovom úvere. Tvrdil, že na základe oznámenia o zosplatnení úveru sa jedná o odstúpenie od Zmluvy a teda o zánik Zmluvy, pričom z tohto dôvodu sa má uplatniť na nárok uplatnený žalobcom aj pri zosplatnení úveru premlčacia doba podľa § 107 ods. 1 a 2, t.j. aj 2-ročná subjektívna premlčacia lehota. Pretože odvolací súd dospel k záveru o uzavretí zmluvy medzi stranami konania, zaujal stanovisko aj k tejto obrane, pričom s takýmto právnym záverom nesúhlasí. Pokiaľ ďalším dokazovaním bude preukázané zosplatnenie úveru a nárok žalobcu na vrátenie poskytnutého úveru v celom rozsahu podľa § 565 Obč. zák., potom na nárok uplatnený žalobcom nie je možné aplikovať premlčaciu lehota a premlčanie podľa úpravy § 107 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka. Ust. § 103 Občianskeho zákonníka upravuje špeciálne začiatok plynutia premlčacej lehoty pri záväzkoch splatných v splátkach (prvá veta § 103 Obč. zák.) a osobitne je upravený začiatok plynutia premlčacej lehoty v prípade zosplatnenia dlhu podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Ust. § 103 cit. zákona je špeciálnym ustanovením na aplikáciu začatia plynutia premlčacej lehoty v prípade zosplatnenia úveru podľa § 565 Obč. zák., pričom je špeciálne upravený začiatok premlčacej lehoty a samotná dĺžka premlčacej lehoty sa riadi všeobecnou úpravou § 101 Občianskeho zákonníka o 3-ročnej premlčacej lehote.

55. Tvrdenie žalobcu o nesprávnom právnom posúdení pri závere o neuzavretí Zmluvy z dôvodu, že nedošlo k dohode o výške RPMN je preto dôvodné. Na základe takéhoto nesprávneho právneho posúdenia veci sa súd prvej inštancie nezaoberal a nevykonal ani žiadne dokazovanie ohľadne ďalších námietok a výhrad žalovaného týkajúcich sa náležitostí Zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi stranami konania, neplatnosti uvedenej Zmluvy o revolvingovom úvere, tvrdenia o použití nekalej obchodnej praxe, o nesprávne určených celkových nákladoch na úver, o nesprávne určenej RPMN z dôvodu nezahrnutia nákladov podľa Dohody o poskytnutí služieb do RPMN, tvrdení žalovaného o skutočnej RPMN v sadzbe 88,17%. Okresný súd sa nezaoberal ani tvrdením žalovaného o skutočnej výške dlžnej sumy, keď žalovaný namietal výšku nesplatennej sumy uplatnenej pôvodne žalobcom v sume 465,70 Eur z dôvodu tvrdenia o vzniku nároku žalobcu na úroky z úveru len do jeho zosplatnenia. Súd prvej inštancie sa teda nezaoberal ďalšou obranou a námietkami žalovaného voči uplatnenému nároku a nevykonal k týmto tvrdeniam ani dokazovanie.

56. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods.1 písm. c) CSP zrušil v napadnutej časti tretej výrokovej vety a podľa § 391 ods.1 CSP mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

57. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní opätovne posúdi uplatnený nárok žalobcu na základe vyhodnotenia skutkových tvrdení a vykonaného dokazovania s prihliadnutím na ust. § 294 CSP. Pri svojom novom rozhodnutí o veci bude vychádzať z právneho názoru odvolacieho súdu o tom, že rozdielna výška RPMN uvedená v bode 5 a 6 Zmluvy o revolvingovom úvere nespôsobuje nevzniknutie Zmluvy a ani jej neplatnosť. Pri posudzovaní nároku žalobcu na základe uzavretej Zmluvy o revolvingovom úvere zohľadní ďalšiu procesnú obranu žalovaného, s ktorou sa v napadnutom a zrušenom rozhodnutí nevyporiadal a vykoná k tejto obrane aj príslušné dokazovanie. Zohľadní pritom výšku poskytnutého úveru a nesporné tvrdenia o čiastočnom splnení záväzku zo strany žalovaného. Zároveň sa vysporiada s tými námietkami žalovaného, ktorým namietal z iných dôvodov neplatnosť uzavretej Zmluvy o revolvingovom úvere, ako aj jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť a vyporiada sa aj s tvrdením o nesprávne určenej RPMN. O uplatnenom nároku rozhodne po zistení, či Zmluva o

revolvingovom úvere obsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods.2 Zákona o spotrebiteľských úveroch a vysporiada sa aj s ďalšími tvrdeniami a námietkami žalovaného, ktoré môžu mať vplyv na výšku a druh nároku uplatneného žalobcom zo spotrebiteľskej zmluvy.

58. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu namietal, že odvolanie žalovaného je potrebné odvolacím súdom odmietnuť, nakoľko v odvolaní určil žalobca ako pasívne legitimovanú osobu iný subjekt odlišný od žalovaného, ktorý nie je stranou tohto konania. Na túto procesnú obranu žalovaného odvolací súd neprihliadol vzhľadom k tomu, že žalobca v odvolaní jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností identifikoval rozhodnutie, proti ktorému podáva odvolanie, ako aj súd, ktorý toto odvolanie vydal. Tak isto z obsahu podaného odvolania vyplýva, že sa týka jednoznačne napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Podľa identifikácie napadnutého rozhodnutia, ako aj obsahu odvolania je bez akýchkoľvek pochybností možné dospieť k záveru, že odvolanie spĺňa osobitné náležitosti odvolania ako podania podľa § 363 CSP. Chybné označenie žalovaného v odvolaní podľa odvolacieho súdu nespôsobuje takú prekážku a nedostatok tohto podania, ktoré by odvolaciemu súdu bránilo vecne prejednať podané odvolanie. Na toto tvrdenie žalovaného vo vyjadrení k odvolaniu odvolací súd preto neprihliadol.

59. Podľa § 224 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP) súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

60. V záhlaví napadnutého rozhodnutia je zástupca žalobcu označený nasledovne: „zast. Advokátkou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubáňho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 35 792 752“, t.j. je nesprávne uvedená časť obchodného mena a namiesto správneho slova „Advokátskou“ je nesprávne uvedené „Advokátkou“ a namiesto správneho IČO „47 233 516“ je uvedené nesprávne „35 792 752“. Keďže pri vyhotovení napadnutého rozhodnutia došlo k zrejmej nesprávnosti uvedením nesprávnych údajov v označení zástupcu žalobcu, odvolací súd v zmysle § 224 s použitím § 378 ods. 1 CSP opravil označenie zástupcu žalobcu v napadnutom rozhodnutí v súlade s jeho zápisom v obchodnom registri tak, ako je uvedené v prvej výrokovej vete tohto rozhodnutia.

61. Žalobca podal odvolanie aj voči štvrtej výrokovej vete napadnutého rozhodnutia, ktorou súd prvej inštancie rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Vzhľadom na to, že odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil v časti tretej výrokovej vety o zamietnutí žaloby, zrušil aj súvisiaci výrok o náhrade trov tohto konania uvedený v štvrtej výrokovej vete napadnutého rozhodnutia.

62. Prvá a druhá výrovková veta odvolaním napadnutá nebola, a preto nebola ani predmetom prieskumu odvolacím súdom.

63. O náhrade trov prvostupňového, ako aj odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 396 ods. 3 CSP v novom rozhodnutí o veci.

64. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§428 CSP).Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).